

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010615
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417010615.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medveďa a prísediacich Ing. Jozefa Lichtnera a Martina Bistu, na hlavnom pojednávaní dňa 17.1.2018, v trestnej veci proti obž. H. L., pre zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný H. L., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom Y., R. F. XXX/XX, prechodne bytom B., G. hrdinov XX, t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

uznáva sa za vinného, že

dňa 2.9.2017 v čase okolo 20.00 h vnikol do zadnej časti areálu firmy MWS Casting, s. r. o., na Ul. Priemyselná 908 v Hliníku nad Hronom, okres Žiar nad Hronom, spolu s E. F., tým spôsobom, že vyhlí oplotenie, ktoré podliezli a z paliet voľne stojacich na dvore vzali 4 ks Abschlussdeckel hliníkové odliatky, 4 ks Zwischengehause hliníkové odliatky, 1 ks ECV 3 hliníkový odliatok, 1 ks OM 642 hliníkový odliatok, ktoré vyniesli popod vyhnutý plot, čím spôsobili spoločnosti MWS Casting, s. r. o., IČO: 366 500 21, so sídlom Priemyselná 908, Hliník nad Hronom odcudzením vecí škodu vo výške 557,13,-Eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l

- zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podala dňa 14.12.2017 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2 Pv 345/17 zo dňa 13.12.2017 na obv. H. L., nar. X.X.XXXX v F., pre zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Senát Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného H. L. ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/13/2015, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný H. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Súd žalovaný skutok nekvalifikoval ako spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože trestné stíhanie proti pôvodne spoluobvinenému E. F., nar. XX.X.XXXX v F. bolo právoplatne zastavené z dôvodu, že tento nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Nakoľko obž. H. L. odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatel'a súd mal preukázané, že obž. H. L. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 8 záznamov, pričom v štyroch prípadoch platí zákonná fikcia neodsúdenia. Jedná sa najmä o spáchanie trestnej činnosti majetkového charakteru - trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., ale aj prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., či prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/13/2015 zo dňa 25.2.2015, právoplatným dňa 14.9.2015, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, a to na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 54 mesiacov. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/34/2016 zo dňa 28.4.2016 s tým, že mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky s probačným dohľadom, v rámci ktorého mu bola uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - priznanie a úprimné oľutovanie činu podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tzn. predchádzajúce odsúdenia za trestné činy. Po posúdení všetkých rozhodujúcich skutočností súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť represívne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný sa činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody nepripúšťa. U obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý sa trestnej činnosti dopúšťal opakovane, pričom v minulosti uložené tresty (podmiennečné tresty odňatia slobody, tresty povinnej práce i nepodmienečné tresty odňatia slobody) u neho zjavne nevedli k náprave. Ani podmiennečné prepustenie z výkonu trestu u obž. H. L. nenaplnilo svoj účel a tento nevyužil príležitosť preukázať vedením riadneho života v skúšobnej dobe, že sa napravil. Súd po vyhodnotení osoby páchatel'a, okolností prípadu a vychádzajúc tiež z naplnenia preventívneho a prevýchovného účelu trestu obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý je síce na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, avšak súd ho považoval za primeraný a dostatočný s prihliadnutím na okolnosti prípadu, postoj páchatel'a v priebehu trestného stíhania i následok činu. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uložený mu za úmyselný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/13/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.